tas/indtil hele Rigsdagen igen træder sammen. Dette skal ske inden to Maaneder efter Opløsningen.

§23 Kongen kan for Rigsdagen lade fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger.

§24 Kongens Samtykke udfordres til al give en Rigsdagsbeslutning Lovskraft. Kongen befaler Lovens Kundgørelse og drager Omsorg for dens Fuldbyrdelse. Har Kongen ikke stadfæstet et af Rigsdagen vedtaget Lovforslag inden næste Rigsdagsamling, er det bortfaldet (jfr. dog § 93).

§25 I nærdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven og altid skeles efter den følgende Rigsdags Sammentræden skal forelægges denne, uden hvis Bekræftelse Loven bortfalder. Foreløbige Love behandles først i Folketinget.

§26 Kongen kan bestemme, at Tiltale ikke rejses, og kan benaade for idømt Straf. Ministrene kan kun med Folketingets Samtykke benaade for de den af Rigsretten idømte Straffe.

§27 Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende Regeringsmyndigheder saadanne Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, som ikke ere overdragne til Domstolene.

IV.

§28 Rigsdagen består af Folketinget og Landstinget.

§29 Valgret til Folketinget har enhver Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar og har fast Bopæl i Landet, medmindre vedkommende

Ca. ved Dom er fradømt Stemmeretten i den offentlige Mening, vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning,

Cb. nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten tilbagebetalt eller tilbagebetalt,

Cc. er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggørelse.

§30 Valgret til Folketinget er enhver, som i Medhold til § 31 har Valgret til dette.

§31 Antallet af Folketingets Medlemmer fastsættes ved Valgloven, men maa ikke overstige 140.

C Til Sikring af en ligelig Repræsentation af de forskellige Landsdele bestemmer Valgloven, hvorledes Valgkredsene skal inddeles i Landkredse og Kredse i Købstæderne, hvorledes Mandatantallet skal fordeles mellem Landkredse og Købstadkredse, og hvorledes Valgene skal foregaa. Ved Kredsinddelingen skal der tages Hensyn til Valgretsantallet og Befolkningstallet.

§32 Folketingets Medlemmer vælges paa 4 Aar. De faar sit Hverv, hvis Størrelse bestemmes ved Valgloven.

§33 Valgret til Landstinget har enhver Folketingsvælger, som har fyldt sit 35te Aar og har fast Bopæl i vedkommende Landstingskreds.

§34 Valgbar til Landstinget er enhver, der har Valgret til dette, naar han (hun) har fast Bopæl i vedkommende Landstingskreds.

C Til Valgbarhed for de 12 Medlemmer af Landstinget, der vælges til dette i Medhold til § 36, og for deres Stedfortrædere kræves ikke fast Bopæl i nogen bestemt Landstingskreds, men kun, at de opfylder de øvrige Betingelser for Valgret til Landstinget.

§35 Antallet af Landstingets Medlemmer er 72.

C 36 vælges i København med Frederiksberg, 42 i større Valgkredse, omfattende Land og Købstæder, 1 paa Bornholm, 1 paa Færøerne. De øvrige 18 Medlemmer vælges efter Forholdstal af en Valgforsamling, bestaaende af de Personer, der den Dag, nye Valg til Landstinget udskrives (jfr. § 22 og 39), er Medlemmer af Tinget. Nærmere Regler fastsættes ved Valgloven.

C Samtidig med Valg af Landstingsmedlemmer foretages Valg af Stedfortrædere for disse. En Stedfortræder tager kun Sæde i Tinget, naar en af de valgte opholder at være Medlem af dette. Nærmere Regler fastsættes ved Valgloven.

§36 Landstingets Medlemmer og deres Stedfortrædere vælges paa 8 Aar, dog af Halvdelen af de 54 folkevalgte (eller henholdsvis 26 og 28 Medlemmer) afgaar hvert 4de Aar, tilligemed deres Stedfortrædere. De 18 landstingsvalgte Medlemmer og deres Stedfortrædere afgaar alle paa een Gang efter 8 Aars Forløb.

C Landstingets Medlemmer faar samme Vederlag som Folketingets Medlemmer.

V.

§37 Den ordentlige Rigsdag, sammentræder den første Tirsdag i Oktober, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at mødes tidligere.

§38 Regeringens Sæde er Rigsdagens Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde den paa et andet Sted i Riget.

§39 Rigsdagen er ukrænkelig. Hvo der antaster dens Sikkerhed og Frihed, hvo der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, gør sig skyldig i Højforræderi.

§40 Hvert af Tingene er berettiget til at forelaa og for sit Vedkommende at vedtage Love.

§41 Hvert af Tingene kan indgive Adresser til Kongen.

§42 Hvert af Tingene kan nedsætte Kommissioner af sine Medlemmer til at undersøge almenvigtige Sager. Saadanne Kommissioner er berettigede til at fordre skriftlige eller mundtlige Oplysninger saavel af private Borgere som af offentlige Myndigheder.

C Tingenes Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hvero sker efter Forholdstal, saa begge Ting repræsenteres, sker Valget paa den i § 49 om Valget af Statsrevisorer foreskrevne Maade.

§43 Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov, ej heller noget Mandskab udskrives, noget Statslaan optages eller nogen Statens tilhørende Domæne afhændes uden ifølge Lov.

§44 Paa hver ordentlig Rigsdag fremsætter Regeringen Forslag til Finansloven for det følgende Finansaar, indeholdende et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter.

C Kan Behandlingen af Finanslovforslaget for det kommende Finansaar ikke være tilendebragt inden Finansaarets Begyndelse, forelægger Regeringen Forslag til en midlertidig Bevillingslov, hvorefter den bemyndiges til at opkræve de lovhjemlede Skatter og Statens øvrige Indtægter og til at afholde de Udgifter, der er fornødne for Statshusholdningens uforstyrrede Førelse, hvorved iagttages, at i intet Tilfælde de enkelte ved den sidste Finanslov og de sig dertil sluttende Tillægsbevillingslove hjemlede ordentlige Udgiftsposter overskrides, og at der til Forenstallninger, der ligger udenfor den regelmæssige Statsforvaltning, kun kan afholdes de Udgifter, som er

tes/indtil hele Rigsdagen igen træder sammen. Dette skal ske inden to Maaneder efter Opløsningen.

§23 Kongen kan for Rigsdagen lade fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger.

§24 Kongens Samtykke udfordres til at give en Rigsdagsbeslutning Lovskraft. Kongen befaler Lovens Kundgørelse og drager Omsorg for dens Fuldbyrdelse. Har Kongen ikke stadfæstet et af Rigsdagen vedtaget Lovforslag inden næste Rigsdagssamling/er det bortfaldet (jfr. dog § 93).

§25 I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen/naar Rigsdagen ikke er samlet/udstede foreløbige Love/der dog ikke maa stride mod Grundloven og altid straks efter den følgende Rigsdags Sammentræden skal forelægges denne/uden hvis Bekræftelse Loven bortfalder. Foreløbige Love behandles først i Folketinget.

§26 Kongen kan bestemme/at Tiltale ikke rejses/og kan benaade for idømt Straf. Ministrene kan han kun med Folketingets Samtykke benaade for de dem af Rigsretten idømte Straffe.

§27 Kongen meddeler dels umiddelbart/dels gennem vedkommende Regeringsmyndigheder saadanne Bevillinger og Undtagelser fra Lovene/som enten ifølge de før 5. Juni 1849 gældende Regler er i Brug/eller hvortil Hjemmel indeholdes i en siden den Tid udgiven Lov.

§28 Kongen har Ret til at lade slaa Mønt i Henhold til Loven.

IV

§29 Rigsdagen bestaar af Folketinget og Landstinget.

§30 Valgret til Folketinget har enhver Mand og Kvinde/som har Indfødsret/har fyldt sit 25de Aar og har fast Bopæl i Landet/medmindre vedkommende:

a. ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning/

b. nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet/som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt/

c. er ude af Raadighed over sit Bo paa Grund af Konkurs eller Umyndiggørelse.

§31 Valgbar til Folketinget er enhver/som i Henhold til § 30 har Valgret til dette.

§32 Antallet af Folketingets Medlemmer fastsættes ved Valgloven/men maa ikke overstige 140.

Til Sikring af en ligelig Repræsentation af de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne bestemmer Valgloven Valgmaaden og de nærmere Regler for Valgrettens Udøvelse/herunder/hvorvidt

Forholdstalsvalgmaaden skal føres igennem i eller uden Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse.

Ved Kredsinddeling skal der foruden til Indbyggertal tages Hensyn til Vælgertal og Befolkningstæthed.

§ 33 Folketingets Medlemmer vælges paa 4 Aar. De faar et Vederlag, hvis Størrelse bestemmes ved Valgloven.

§ 34 Valgret til Landstinget har enhver Folketingsvælger, som har fyldt sit 35te Aar og har fast Bopæl i vedkommende Landstingskreds.

§ 35 Valgbar til Landstinget er enhver, der har Valgret til dette, naar han (hun) har fast Bopæl i vedkommende Landstingskreds.

Til Valgbarhed for de 18 Medlemmer af Landstinget, der vælges til dette i Henhold til § 36, og for deres Stedfortrædere kræves ikke fast Bopæl i nogen bestemt Landstingskreds, men kun, at de opfylder de øvrige Bestemmelser for Valgret til Landstinget.

§ 36 Antallet af Landstingets Medlemmer er 72.

10 vælges i København med Frederiksberg, 42 i større Valgkredse, omfattende Land og Købstæder, 1 paa Bornholm, 1 paa Færøerne. De øvrige 18 Medlemmer vælges efter Forholdstal af en Valgforsamling, bestaaende af de Personer, der den Dag, nye Valg til Landstinget udskrives (jfr. §§ 22 og 39), er Medlemmer af Tinget. Nærmere Regler fastsættes ved Valgloven.

Samtidig med Valg af Landstingsmedlemmer foretages Valg af Stedfortrædere for disse. En Stedfortræder tager kun Sæde i Tinget, naar en af de valgte ophører at være Medlem af dette. Nærmere Regler fastsættes ved Valgloven.

§ 37 Landstingets Medlemmer og deres Stedfortrædere vælges udenfor Færøerne af Valgmænd ved Forholdstalsvalg. Paa Færøerne foretages Valget af Lagtinget.

Valgmændene vælges ved Forholdstalsvalg, Valgloven fastsætter deres Antal og i øvrigt det nærmere vedrørende Valgene.

§ 38 Antallet af Landstingsmedlemmer for hver Landstingskreds udenfor København med Frederiksberg, Bornholm og Færøerne fastsættes ved Valgloven omtrentlig efter Forholdet mellem Indbyggertallet i hver enkelt Landstingskreds og i de nævnte Landstingskredse tilsammen.

§ 39 Landstingets Medlemmer og deres Stedfortrædere vælges paa 8 Aar, dog at Halvdelen af de 54 folkevalgte (eller henholdsvis 26 og 28 Medlemmer) afgaar hvert 4de Aar tilligemed deres Stedfortrædere. De 18 landstingsvalgte Medlemmer og deres Stedfortrædere afgaar

alle paa een Gang efter 8 Aars Forløb.

¶ Landstingets Medlemmer faar samme Vederlag som Folketingets Medlemmer.

V

§40 Den ordentlige Rigsdag sammentræder den første Tirsdag i Oktober, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at møde forinden.

§41 Regeringens Sæde er Rigsdagens Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde den paa et andet Sted i Riget.

§42 Rigsdagen er ukrænkelig. Hvo der antaster dens Sikkerhed og Frihed, hvo der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, gør sig skyldig i Højforræderi.

§43 Hvert af Tingene er berettiget til at foreslaa og for sit Vedkommende at vedtage Love.

§44 Hvert af Tingene kan indgive Adresser til Kongen.

§45 Hvert af Tingene kan nedsætte Kommissioner af sine Medlemmer til at undersøge almenvigtige Sager. Saadanne Kommissioner er berettigede til at fordre skriftlige eller mundtlige Oplysninger saavel af private Borgere som af offentlige Myndigheder.

¶ Tingenes Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv sker efter Forholdstal; skal begge Ting repræsenteres, sker Valget paa den i §49 om Valget af Statsrevisorer foreskrevne Maade.

§46 Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov; ej heller noget Mandskab udskrives, noget Statslaan optages eller nogen Staten tilhørende Domæne afhændes uden ifølge Lov.

§47 Paa hver ordentlig Rigsdag, straks efter at samme er sat, fremlægges Forslag til Finansloven for det følgende Finansaar, indeholdende et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter.

¶ Kan Behandlingen af Finanslovforslaget for det kommende Finansaar ikke ventes tilendebragt inden Finansaarets Begyndelse, forelægger Regeringen Forslag til en midlertidig Bevillingslov, hvorefter den bemyndiges til at opkræve de lovhjemlede Skatter og Statens øvrige Indtægter og til at afholde de Udgifter, der er fornødne for Statshusholdningens uforstyrrede Førelse, hvorved iagttages, at i intet Tilfælde de enkelte ved den sidste Finanslov og de sig dertil sluttende Tillægsbevillingslove hjemlede ordentlige Udgiftsposter overskrides, og at der til Foranstaltninger, der ligger udenfor den regelmæssige Statsforvaltning, kun kan afholdes de Udgifter, som er